

بیمارستان رستمانی پارسیان

پس از کمی سرد شدن، آب سیب و عسل را اضافه کنید و از یک صافی فلزی عبور دهید تا ترکیبات درشت آن گرفته شود (در رژیم دیابتی عسل حذف شود).

در این زمان روغن کانولا و پودر مکمل غذایی (مانند پودر کربوموس) را می توانید به آن اضافه نمایید. آن گاه این مخلوط را درون ظرف شیشه ای مدرج بریزید و با آب جوش سرد شده، حجم آن را به ۲۰۰۰ سی سی برسانید.

سایر نکات مهم:

زمانیکه بیمار در تخت استراحت می کند، بهتر است پاهای وی بالاتر از سطح قلب قرار گرفته و حرکت داده شود تا از ایجاد لخته در عروق خونی عمقی جلوگیری شود.

*توجه به بهداشت دهان و دندان بیمار اهمیت زیادی دارد لذا شست و شوی دهان روزی چند بار به خصوص پس از هر بار تغذیه لازم است. برای این کار دور یک آسلانگ گاز یا پنبه پیچانده شود و با محلول دهانشویه کاملاً خیس شود و سپس بین و روی دندان ها، زبان، سقف دهان بیمار کشیده و تمیز شود و سپس با آب ساده داخل دهان مجدداً تمیز شود و در آخر میتوان لب های بیمار را با وازلین چرب کرد.

در صورت علائم زیر به پزشک مراجعه کنید: تهوع، اسهال، استفراغ، استفراغ خونی، مدفوع قیری رنگ، یبوست، سفتی شکم، نفخ و برجسته شدن شکم و ...

حمام کردن بیمار با سوند معده اشکالی نداشته، ولی باید از کشیده شدن و جابجا شدن سوند جلوگیری شود (طول لوله تغذیه بلندتر و یا کوتاهتر نشده باشد) و اگر چسبهای بینی خیس شد تعویض گردد.

۱۳. این روش حداکثر به مدت ۶-۴ هفته برای تغذیه بیمار مناسب است و در صورت تداوم اختلال بلع، پزشک معالج روش دیگری برای تغذیه بیمار (گذاشتن پگ در معده) انتخاب خواهد کرد.

روش تهیه محلول گاوآذ:

مواد غذایی را فقط برای مدت زمان ۲۴ ساعت تهیه کنید و در یخچال نگهداری کرده و هر بار فقط مقدار مورد نیاز را گرم کنید (درجه حرارت محلول گاوآذ با درجه حرارت اتاق یکسان باشد).

دقت نمایید که در تهیه سوپ، مجاز به استفاده از ادویه جات نیستید. هرگز از عصاره غذاهایی که غلیظ هستند و یا دارای تکه های مواد غذایی هستند، برای تغذیه استفاده نکنید، زیرا سبب انسداد مسیر سوند معده می گردد.

برای جلوگیری از یبوست می توان به مایع گاوآذ بیمار مقداری روغن زیتون اضافه کرد. مایع گاوآذ به هیچ وجه نباید سرد باشد.

در صورتی که بیمار اسهال داشت، می توان از مواد غذایی منقبض کننده روده ها، مثل آب سیب و ماست و پونه استفاده کرد.

برای تهیه محلول گاوآذ ابتدا مواد غذایی از جمله برنج، گوشت قرمز، گوشت سفید (مرغ، ماهی)، تره، جعفری خرد شده و لوبیای سبز خرد شده و یا هویج (در رژیم پریپتاسیم اسفناج) را بگذارید خوب بپزد، سپس با تأخیر تخم مرغ، کدو و آب گوجه فرنگی را به آن اضافه نمایید، سپس آن را در مخلوط کن ریخته تا مخلوط شود.

شناسنامه همفلیت آموزشی کد

عنوان:	تغذیه با سوند معده
تهیه کننده:	سمیه گویتی سرپرستار بخش ICU
سال تهیه:	اردیبهشت ۱۴۰۱
ناظر کیفی:	سوپروایزر آموزشی منیره اکبرزاد
تایید کننده:	دکتر الناز صبور - متخصص داخلی

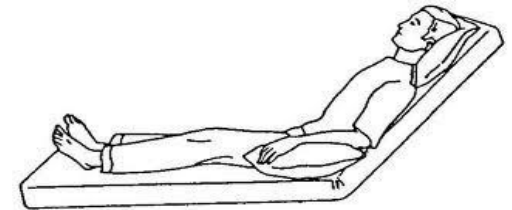
گاواژ به معنای تغذیه و وارد کردن مایعات غذایی از راه لوله به معده بیماران است که قادر به تغذیه دهانی نیستند.

چگونه بیمار را تغذیه کنیم؟

در ابتدا آن بخش از طول لوله تغذیه که از بینی بیرون آمده را علامت بزنید و ببینید چند سانتیمتر است و روزانه به آن علامت توجه کنید، در صورتی که طول لوله تغذیه بلندتر و یا کوتاهتر شده، نشان می دهد که لوله در محل اصلی خود قرار ندارد و جابجا شده، لذا به پرستار یا پزشک معالج بیمار اطلاع دهید.

۱. ابتدا دست ها را با آب و صابون بشوئید و خشک کنید؛ مطمئن شوید که لوله در جای خود قرار دارد.

۲. سر تخت را بالا بیاورید تا بیمار در وضعیت نشسته یا نیمه نشسته قرار گیرد.

۳. سرنگ را به لوله معده وصل کنید و مقداری از محتویات معده را به داخل سرنگ بکشید و مجدداً آن را به معده تزریق کنید. اگر محتویات معده به داخل سرنگ کشیده نشد، ممکن است که لوله داخل معده نباشد و باید توسط پرستار با تجربه بررسی شود.

۴. باقیمانده معده را بررسی کنید. در صورتی که بیشتر از ۱۰۰ سی سی غذا در معده باقی مانده باشد، نشان دهنده تأخیر در تخلیه معده است. مایع کشیده شده را به معده بازگردانید و تغذیه بیمار را در آن جلسه حذف کنید.

۵. شروع گاواژ، بعد از ناشتا بودن بیمار، با آب ساده یا سرم قندی ۵ درصد یا آمیوه طبیعی تازه ترجیحاً آب سیب صاف شده صورت گیرد.

۶. بهتر است در شروع گاواژ از حجم ۵۰ سی سی هر ۴ ساعت استفاده شود و در صورت تحمل حجم گاواژ هر ۴ ساعت ۲۵ سی سی اضافه شود تا به میزان مورد نظر کارشناس تغذیه و دستور پزشک برسد.

۷. اگر در موقع کشیدن مایع معده ترشحات سبز رنگ مشاهده شد، به گاواژ دادن بیمار ادامه دهید.

۸. ابتدا گیره ی لوله معده را با فشار انگشتان خود ببندید تا از ورود هوا به معده جلوگیری شود، سپس سرنگ را از انتهای لوله جدا کنید و پیستون را از داخل سرنگ خارج کنید.

۸. سرنگ را به لوله معده وصل کرده و ۳۰ سی سی آب داخل سرنگ بریزید تا مسیر لوله با آب شسته شود.

۹. قبل از تمام شدن آب، محلول غذایی ولرم را که کاملاً صاف شده و غلظت مناسبی دارد، به داخل سرنگ بریزید. در تمام مدت سرنگ باید پر از محلول غذایی باشد.

شما با بالا و پائین بردن سرنگ و ایجاد فشار ملایم به جدار لوله می توانید سرعت ورود غذا به معده را کنترل نمایید.

۱۰. مایع گاواژ باید به آرامی و در مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه تزریق شود. مایع گاواژ بایستی ولرم باشد، چنانچه غذای گاواژی سرد است، می بایست آن را کمی گرم کنید، بطوری که با ریختن چند قطره از آن روی قسمت داخلی مچ دست، احساس گرمی داشته باشد (درجه حرارت آن با درجه حرارت اتاق یکسان باشد).

۱۱. قبل از این که محلول غذایی به طور کامل تمام شود حدود ۳۰ تا ۵۰ سی سی آب ساده را به درون سرنگ بریزید تا لوله شسته شود. شستشوی مرتب لوله قبل و بعد از گاواژ باعث پیشگیری از انسداد لوله می شود.

۱۲. قبل از تمام شدن آب، گیره ی لوله معده را با فشار انگشتان ببندید و سرنگ را از لوله معده جدا کنید. پیستون را داخل سرنگ قرار دهید و مجدداً سرنگ را به سر لوله وصل کنید تا از ورود هوا به داخل معده جلوگیری شود. سپس بیمار را به مدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه در همان وضعیت قرار دهید.

هر روز چسب دور لوله را باز کنید، پوست اطراف آن را بشوئید و خشک کنید و مجدداً چسب بزنید.

بر حسب جنس این لوله ها، لازم است که با فواصل ۲ هفته یا بیشتر، لوله تعویض شود.